

Keflim Yürek Sızıma

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ekim 2020

“Adımı dört kez söylediler. Ben utandım. Şiir yazdığım için söylediler. Kolay konuşuyorlardı. Bundan korktum. Sonra biri şiiri sevdiğini söyledi. Ben bir daha sustum...” (Alıntı)

Bir gürültü içimin sessizliğinde devrilen şahitler
Şah mat, diyemem
Çünkü ben satranç bilmem.
Mars yaptığım bir iklim mi yoksa aklımı süpüren?
Zar tutan hayat
Oysaki iskambil kâğıtlarından
Nefret ederim.

Bir ayraç koymam gerekirse
Kendimle hayatın arasına
Gülüp de geçerim nasıl hem de:
Hele ki hayatın çok uzağında geçen zamanın
Çok ötesinde bir yaştayım:
Çocuk kaldığım ne yalan
Bin asır yaşında olduğumu bilmesin hani kimse
Yalancı şahit tutan.

Zabıt altında geçmiş ömür:
Bil mukabil düşlerim ve meleklerim.
Yansızım ve aymazlığında yalnızlığın
Mezhebi var ya da yok acıların
Keflim hani, yürek sızıma.
Kandığım ne ki iç sesimin dışında?

Bir nöbetse durduğum
Sefertasım dolu dolu hüznle
Dolu gözlerim ne ki?
Hiç dolmadığım kadar doldumsa
Mevsimin sönük teninde zıplayan bir çekirge gibi
Nükseden ne çok duygu ritmi
Dingin olmanın da meali işte
Yazmakla mükellef

Ötesinde geceye aralıksız doğan güneş.

Andımsa dünü, rahmeti
Kolay kolay yenemediler beni.
Gardım düşer nasıl da düşer gözümden
Yalnızlığın beyitleri
İstişare ettiğim gökyüzüyle
Dolunay taraflarında
Nükseden nice yıldız
Meğerki yıldızlardan biri de benmişim.

Şart koştüğüm ne ki?
Acının eseri bunca hüznün neferi
Şiirde serdiğim yürek iklimim:
Ah, bir de ayağımın altında çekilmeseydi ya kilimim...
Düşmek ne ki kalkıp yeniden
Acı çekmek ya da?
Talip olduğum ta ezelden.
Yanık teni sözcüklerin
Hayli durdular güneşin altında.
Yenik miğferi özlemin
Kavuşmayı da şart koştumsa.

Mülayim bir mevsim olamadım gitti
Öldürdüğüm nefsim sözüm ona bana tabi bir askerdi.
Yalın adımlarımda asker misali
Dizdiğim kurşundan acılarım
Biri gitti diğeri yitti
Bir sonraki tetikte elbet.

Hünkârı ömrün beyitlerde geçen ömür olsa keşke.
Diyemediğime kefildir kalemim
Dirayetini izini sürdüğüme de:
Bir t/aşkın heceleri ise sözümünden çıkmayan
Aşkla yanan sözcüklerde
Tepinen özlem feryat figan
Asılı olduğum bir kanca
Kardığım her bulut ve gözyaşı
Top tüfek kuşanmışlığımla yarattığım

İzdiham

Elbet mücbir sebeplerle bir durup bir kořtuđum...